

Nr 468

Av herrar **Boo** och **Dahlgren**, om införande av ett särskilt schablonavdrag vid taxeringen till kommunal inkomstskatt.

(Lika lydande med motion nr 651 i Första kammaren)

Som ett av målen för den ekonomiska politiken nämns i årets finansplan en jämnare inkomstfördelning i samhället. Det finns anledning att starkt understryka denna målsättning. I en FN-undersökning som publicerades under hösten 1967 redovisades för Sveriges del en ökande andel inkomsttagare bland dem som har minsta inkomsterna *före skatt* genomsnittligt under en tioårsperiod räknat från mitten av 50-talet. Det är en otillfredsställande utveckling. Under senare år har stabiliseringsfrågorna och tillväxttakten stått i centrum för den ekonomisk-politiska debatten. Därigenom har på ett olyckligt sätt fördelningspolitiken kommit i bakgrunden. Det är emellertid angeläget understryka, att inkomsternas fördelning i samhället inte förlorar i aktualitet, även om de flesta får det bättre efter hand och de genomsnittliga inkomsterna stiger. Låginkomstutredningen, som beräknas bli färdig med sitt arbete under innevarande år, bör kunna ge ökad kunskap om den faktiska utvecklingen och måhända också dess förklaringsgrunder. Eftersom utvecklingen för närvarande tycks gå i fel riktning, d.v.s. mot ökande inkomstklyftor, finns det också anledning att söka få fram de *medel* som kan användas för att befrämja en jämnare inkomstfördelning. I detta sammanhang skall endast aktualiseras en metod inom *ett* av den ekonomiska politikens områden, nämligen skattepolitiken. Det innebär ingen prioritering i och för sig bland alla de medel som kan tänkas komma till användning i syfte att nå en jämnare inkomstfördelning.

Den kommunala beskattningen är utan tvekan den mest betungande långt upp i inkomstlägena men främst bland låginkomstgrupperna. Under de senaste tio åren har t.ex. den genomsnittliga kommunala utdebiteringen stigit från 12,60 kronor till drygt 18,70 kronor. Det är en anmärkningsvärt snabb ökning.

Genom beslut av 1965 års riksdag infördes ett schablonavdrag för kommunalutskylder vid taxering till statlig inkomstskatt. Vid förra årets riksdag genomfördes en viss förenkling och utbyggnad på ifrågavarande område, så att numera ett avdrag på minst 4 500 kronor för gifta och 2 250 kronor för ogifta medges utan begränsning.

Ett sätt att bereda de lägre inkomstgrupperna en lättnad i beskattningen

skulle vara att införa ett schablonavdrag, motsvarande det som enligt ovan gäller vid statsbeskattning, också vid taxering till kommunal skatt. En sådan avdragsrätt skulle emellertid innebära betydande skattebortfall för kommunerna och dessutom bli störst i kommuner med lågt skatteunderlag per invånare. Det måste därför anses självklart, att staten kompenserar kommunerna för skattebortfallet. Detta bör ske genom en höjning av skatteutjämningsbidraget till kommunerna.

Som *ett* tänkbart medel för att uppnå en jämnare inkomstfördelning efter skatt bör förslaget skyndsamt utredas.

Med hänvisning till det ovan anförda hemställes,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om skyndsamt utredning och förslag angående införande av ett särskilt schablonavdrag vid taxeringen till kommunal inkomstskatt motsvarande det nu gällande avdraget för kommunalutskulder i den statliga beskattningen i enlighet med vad i motionen anförts.

Stockholm den 25 januari 1968

Karl G. H. Boo (cp)

Anders Dahlgren (cp)

Nr 469

Av herr **Engkvist m. fl.**, *angående den samhällseliga kontrollen av tillverkning och distribution av öl.*

(Lika lydande med motion nr 375 i Första kammaren)

Stockholm den 25 januari 1968

Gunnar Engkvist (s)

Hilding Johansson (s)

Rune Carlstein (s)